

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četrstopenjskega po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kdo bo deželni nadzornik na Kranjskem?

S spodnjega Štajerskega 9. novembra.

[Izv. dop.]

To vprašanje nemški listi prav vsestransko razpravljajo, ter udrihajo po — Šukljeji. Sedaj že vedo pripovedovati svojim čitateljem, da je gosp. Šuklje v talon položen, — zdelali so ga.

Slovenski listi pa se dozda še nič neso posebnosti s tem velevažnim vprašanjem. Videti je, da Slovenci čakajo potrpežljivo in pokorno, kaj bo jim osoda v podobi vlade in barona Winkler-ja naklonila. Mi se bojimo tukaj za Vas na Kranjskem, da ne bi za Pirkermjem nastopil še kdo slabši. Vsaj poznate sedanjo vladu. Na mesto dr. Bleiweisa dala vam je Wagnerja. Če se oddaje kako važnije mesto, ne dobi je domačin. To ni izjema, to je načelo. Sedanja vlada velja pred vsem Nemec, potem ne pride dolgo nihče, potem še le Slovani, in mej Slovani najzadnji: Slovenec.

Bojimo se toraj, da nemara dobite mesto Pirkermja, ki je vsaj znal slovenski, ter nekaj, se ve da v mladeniške nezrelosti, celo Novicam dopisoval in bil iskren član čitalnice Ljubljanske, dobili moža, Nemca, kateri pa bo obljubil, da se bode v 5 letih — začel učiti slovenski?

Kaj se hoče, Nemec je pač Nemec, t. j. prvi na svetu, torej tudi v Avstriji!

Če že zarad 140 nemških otrok v Ljubljani morajo za vse otroke, mej katerimi je „samo“ 1400 slovenskih, biti nemške šole, in če je vlada morala pred vsem skrbeti, da se tem 140 nemškim otrokom ne krušijo v temeljnih državnih postavah zagotovljene pravice, t. j. da jih nikdo ne sme siliti, da se slovenski učijo, nasprotno pa sili 1400 slovenskih otrok se nemški učiti, ter za slednje iste v temeljnih postavah zagotovljene pravice ne veljajo, potem smete biti prepričani, da se vlada na Vas 450 000 Slovencev ne more ozirati, kajti pred vsem mora ozir jemati na 29.000 Nemcev.

Treba pomisliti, da je vlada, Slovanom pravična sedanja vlada, dala Slovincem na Koroškem škofa Funderja, ki ne zna slovenski; da je ista Slovanom pravična vlada dala primorskem Slovincem in Hrvatom škofa Flappa, o katerem se govori, da se je baje začel „pridno“ slovenski in hrvatski učiti.

Mi toraj ne razumemo v osodo udanega „falističnega“ Vašega pričakovanja, kaj Vam položi vlada na žrtvenik spravljivosti.

Kadar začne smokva brstje poganjati, znajte, da je pomlad blizu. Kadar začnejo židovski listi vreščati o osobi prihodnjega nadzornika, znajte, da je imenovanje blizu.

Sedanja vlada rada v istem času pri nas imenuje može za važne službe, kadar ni državni zbor zbran. Predno se državni zbor snide, se je potem vihar polegel in slovenski poslanci potem zopet pridno — molče in podpirajo vladu.

Vlada že pozna svoje Pappenhajmce.

Videant consules! — bi človek klical, pa jih nemamo.

Pač pa imamo nek eksekutivni komite v Ljubljani, o katerem smo dozda še slišali, da se je nekaj ustanovil. Zatorej si človek vsaj še lahko nedolžno veselje „priveščiti“, da zakliče:

Videat eksekutivni komite, ne quid etc.

N. O.

Delegacije.

Na Dunaji, 9. novembra.

Včeraj se je odbor proračunski delegacije avstrijske nadalje posvetoval o proračunu za vojsko ter potrdil ga. Po tem pride na vrsto proračun za pomorstvo vojinsko, o čegar potrebni preustroji in popravi je poročal podadmiral baron Sterneck. Po tem poročilu se oglasi poljski delegat Hausner in pravi nekako tako-le: Cesar obljubil nam je, da bomo brez vojne dolgo časa. Tako tudi vnanji minister. Sedaj pa nam proračun za pomorstvo kaže kaj drugega. Za leto 1885. se terja 1,305 000 goldinarjev več, nego-li vlani, a da se vse za obrambo pripravi, treba bode pozneje 7,700 000 gold. še. Vlani je dišalo po vojni, a o potrebah tacihi ni bilo nič čuti, sedaj pa po shodu Skjerneviškem postale so potrebe tako nujne, kakor da bode sovražnik že jutri padel po Pulji. To je torej čudno, a tudi drugače Avstriji tacega pomorstva ni treba. Mene dotične oficijalne razprave neso preverile, merodavne so mi samo izjave Kaluzkyjeve in cesarjeve besede. — Baron Hübner spomina se besede Palmerstonove v angleškem parlamentu. Hoteli so, da vojsko pomnoži, a odgovarjal je: „Anglija

naj ima na morji moč, na suhem ne toliko. Naše poglavitno orožje je ladjeve; vojska pa se popolnjuje.“ To narobe vzeto velja za Avstrijo, naše pomorstvo naj brani, a ne napada. — Grof Hohenwart: Nasproti Hausnerju je omeniti, da je treba sedanji mir porabiti za vojinske priprave. Tu se dandanes nič ne hiti, če je pomorski upravi do tega, ladjeve naše v treh letih tako prirediti, da bode kos svoji nalogi. Sedanje naše ladjeve ne more svoje naloge vzpolniti, dokler je v takem stanju, naj za to stanje še toliko denarja izdamo. Nove iznajdbe je tudi treba hitro uvesti, koliko to pomaga, pokazalo se je sijajno za nas pri Lissi. Zato je glasovati za proračun pomorski. — Delegat Dnmba je temu pritrjeval tudi z ozirom na našo orientalsko trgovino, tako tudi dr. Rieger, ki je še vprašal, za kaj obrežje v Dalmaciji ni z notranjimi deželami zvezano z nobeno železnico. — Delegat Hausner je izjavljal, da je govor njegov izražal le njegove misli. — Vojni minister je pridodal, da se je pri zadnjih manevrih našega ladjevja natančno seznanil z razmerami, in da bode tem razmeram najbolje služil objavljeni sistem.

Jutri se bode o tem nadalje posvetovalo.

Skoro vse o proračunih je sedaj po delegacijskih odborih dognano; samo kredit okupacijski pride še v odbor ogerske delegacije, predno se prično obči zbori delegacij tja sredi tega tedna.

Še „Narodna šola“ in slovenski domoljubi!

V 225. številki cenjenega Vašega lista, podarja gospod Vaški J. pod zgornjim naslovom dozdane koristi društva „Narodna šola“, opozoruje pa tudi na to, koliko bi koristilo to društvo, ko bi se za „Narodno šolo“ brigali tudi drugi domoljubi in ne samo učitelji in jo tudi podpirali. Mej mogoče bodoče koristi prišteva gospod pisatelj izdavanje knjižic za mladino, katerih posebno pri nas še tako zelo pogrešamo in da so podpore izdatneje, storilo bi se pa tudi lahko še kaj koristnejšega, ustanovili bi si lahko Slovenci českemu „Komenskemu“ podobno društvo!

Zavedna narodna gospoda slovenska! Ta poslednji stavek je tako velikega pomena za nas Slovence, da nikakor ne gre, da bi le pri tem ostalo,

„Kaj je to, da tulite, kakor stekel maček?“ vpraša četrti glas in takoj potem čutim, da so me prišli in da me je nekoliko minut tresla tolpa mož, divjih lic. Neso me izbudili iz spanja — kajti bil sem popolnem probujen, ko sem zakričal; a spravili so me zopet k zavednosti, jel sem se spominjati.

To se je bilo pripetilo blizu Richmonda, v Virginiji. V družbi prijatelja bil sem šel nekoliko milj daleč ob reki James na lov. Navtala je noč, ž njo pa grozna nevihta. Jedinu zavetišče bila nama je mala šalupa, ki je bila v reki zakotvana in z vrtno prstjo stovorjena. Na tej šalupi bila sta samo dva „berth“-a — to je stvar, podobna dolgej omari za uro, ki je bila pribita vodoravno na stranski steni. Ta postelj ni imela niti vajšnice niti blazine. Največja širjava bila je osemnajst palcev. Mej dnem in pokrovom bilo je ravno toliko palcev. Izredno težko se mi je zdelo, stlačiti se v ta zaboj. Vender sem spal izvrstno in vsa moja grozna vizija — kajti to neso bile sanje, ali da bi me bila mōra tlačila — imela je uzrok v mojem posebnem položju, v navadnej smeri mojih mislij in konečno v težavah, katerih sem že omenil, ko sem se namreč dolgo časa po svojem probujanju tudil, oživiti svoj spomin.

LISTEK.

Živ pokopan.

(Spisal Edgar A. Poe prosto posl. J. Lipnik.)

(Konec.)

Skušal sem kričati in moji ustni in moj že suhi jezik so se krčevito napenjali pri tem poskusu; — a ni ga bilo glasu iz mojih pluć, ki so kakor pod bremenom ogromnega hriba potlačene, krčevito se gibale in z neizrekljivo težavo sopele.

Gibanje čeljustij, ko sem skušal glasno kričati, me je poučilo, da sti moji čeljusti z robcem podvezani tako, kakor je to običajno pri mrličih. Čutil sem vrhu tega, da sem na trdem ležal in da sem na obeh straneh priprt. Do sedaj nesem poskusil ganiti niti z jednim udom, a sedaj pa sem z vso svojo močjo vzdignil roki, ki sti do sedaj ležali na mojem truplu, za pestmi položeni navskriž. Uprl sem se z rokama — v trdo desko, ki ni bila nad šest palcev nad mojim obrazom. Dalje nesem mogel dvojiti, da nesem nikjer drugje nego v — krsti.

In sedaj, sredi tega neizmerne strahu nagnil

se je nad me milo in nežno angelj nade — kajti na misel so mi prišla moja varstvena sredstva. Tipijem okolu in krčevito se trudim, da bi odprl pokrov, a ne gane se. Potipljem s svojo roko, da bi našel vrv, napeljeno do zvonca, ni je. In tedaj ubežala je nada tolažnica za vselej in polastila se me je svinčena obupnost; kajti h kratu moral sem se prepričati, da krsta ni prevlečena z blazinami, katere sem bil tako skrbno priredil in kmalu potem prišel je v moj nos čudni in ostru duh vlažne prsti. Zaključek bil je neizogiben: Bolezen me je napala, ko sem bil z doma in bil mej tujimi ljudmi; kdaj in kje, tega se nesem mogel spominjati. In tujci ti, pokopali so me kakor psa, — zabili me v slabo, navadno krsto in me zagrebli globoko, prav globoko za vselej, v navaden, brezimen grob.

Pri tem prepričanju, ki je zdajci prošnilo vso mojo dušo, poskusil sem še jedenkrat zakričati in takrat posrečilo se je. Dolg, divji, nepretrgan krik, brlzigajoče tuljenje smrtnega strahu čulo se je v temoti podzemeljske noči.

„Hilo, halo!“ odgovoril je surov glas.

„Kaj vraga je neki?“ zakliče nekdo drugi.

„Pomagajte mu vun!“ rekel je tretji.

da ostane mrtvo natisnjen v 255. številki „Slovenskega Naroda“. Ne, marveč sveta dolžnost, katero smo zavedni inteligentni narodnjaki našemu narodu, naši mili in dragi domovini dolžni, je pač v prvi vrsti ta, da skrbimo za obstanek milega našega jezika, za integriteto mej njegovih. In iz te dolžnosti slediti mora sklep, da smatramo vsi brez razločka stanu ta stavek, da smatramo ustanovitev českemu „Komenskemu društvu“ jednega slovenskega društva, za žarečemu železu jednako narodno vprašanje, katero se ne sme pustiti, da bi se ohladilo, marveč kovati moramo na njem čvrsto naprej, dokler je še gorko. Kaj nam pomaga vse naše potezanje za naše narodne pravice, pred vsem narodne šole, ako se pa cela slovenska Koroška, slovenska Štajerska, slovenska Istra gledé mej našega jezika od dne do dne zožuje, ker je njih slovensko prebivalstvo v deželnem in v državnem zboru le po neznatni in torej neuplivni manjšini zastopano?

Da, kaj bi nam pomagalo, ko bi se naši poslanci še tako po robu postavljali in morebiti tudi kaj dosegli, ako se po nemškem „Schulvereinu“ prav na deželi (glej Maverle, Goršarica, Sevnica itd.) nemške ljudske šole snujejo; in ako občinski zastopi mest, v katerih na tisoče in tisoče Slovencev živi, kakor v Trstu, Gorici, Mariboru, Ptuiju, Celju itd. le nemške in italijanske ljudske šole snujejo, tako, da pošteni slovenski oče niti javne prilike nema, svoje otroke v svojem jeziku poučevati. Kak čudež potem, ako postanejo sinovi naših poštenih v mestu naseljenih slovenskih starišev, Nemci in Italijani, da! navadno še celo najbujši nemškutarji in irredentovci. Namesto da bi naš element po naših ljudeh v mestih naraščal, narašča po njih nam sovražno tujstvo. Danes se naseli v Gorico ali Trst pošten Kovačič ali Čuk, njegovi otroci so že Covacig-i ali Siuci; v Mariboru ali Ptuj pošteni Klančnik ali Župančič, njegovi otroci so pa že Klantschnigg-i (ako ne še celo Quantschnigg-i) in Suppantšitschi.

Dragi slovenski inteligentni rojaki! ako hočemo, da se naše narodnosti ne bodo krčile, da nam v kompaktni celoti našega naroda ne bodo nemške ali pa italijanske zelenice nastajale, ako hočemo, da se ne bode naša lastna kri po mestih v nam strupeno sokrvice spreminjala, osnujmo si slovensko društvo „Narodno šolo“, jednako češkemu društvu „Komenskemu“. Kaj nam pomagajo vsi drugi zavodi in društva po mestih mešane narodnosti, katera so vsa le za odrasčene namenjena, ako se nam pa zraven naš zarod tujči, ako sovražna sekira spodkupa narodnega debla korenike — našo mladino? — Ako stvar temeljito premislimo, dospeti moramo vsi slovenski narodnjaki do ukrepa, da nam je društvo „Narodna šola“ ustanovljena po vzgledu češkega „Komenskega“ društva, za ohranitev naše narodnosti, kjer je v nevarnosti, kakor tudi za to, da si zopet prisvojimo one kraje, od koder so nas doslej izrinili ali nas vsaj potisnili v manjino, najpotrebnejše društvo.

Brez tega, ali brez društva z enakim smotrom smo podobni vojski brez rezerve, ki ne more nadomestovati svojih izgub in torej tudi ne vztrajati na bojišči.

Ljudje, ki so me tresli, bili so mornarji na ladiji in dva delavca, ki sta bila najeta, da izkrcata iz ladije prst. Duh te prsti šinil mi je bil v nos. Da sem bil pod brado obvezan, to je prišlo od tod, ker sem pred spanjem mesto ponočne čepice svilen robec čez glavo obvezal, pod brado pa zavezal.

Muke, katere sem za onega časa preстал, bile popolnem jednake, kakor bi bil živ pokopan, bile so strašne, nepopisne, grozne. A iz zlega raste dobro; kajti prevelika prestana groza premenila je mojega duha. Upokojil sem se — postal sem miren. Hodil sem na sprehode. Krepčal sem se s telesnimi vajami. Dihal sem sveži vzduh naravno in mislil na druge stvari — nego na smrt. Raztrgal in požgal sem vse svoje grozne zdravniške knjige — najfatalneje berilo tudi za najbolj zdravega človeka, ki ni sam zdravnik, a ima le nekoliko nagiba k hipochondričnemu premišljevanju. Vseh taci knjig, z groznimi napisi, nesem več čital, pač pa sem pridno listal v brezkončnej knjigi, ki nam jo je stvarnik odprl v prirodi. V kratkem bil sem drugačen človek in živel človeški. Od one nepozabne noči dalje dal sem za vselej slovó svojim grobnim idejam, ž njimi izgubili so se tudi moji kataleptični napadi, katerih prve neso bile menda posledica, temveč pravi uzrok.

In ravno zaradi tega moralo bi odpasti vsakršno oporekanje mej našim razumništvom, ne smeje bi se čuti stereotipne opazke kakor: „Zopet novo društvo!“ itd., temveč soglasno moramo se dela poprijeti in takoj, brez odlašanja. Ko bi kdo naših prvoboriteljev v roke vzel, možno bi bilo, da bi tako društvo že začetkom prihodnjega leta začelo svoje blagodejno delovanje.

Ko bi bilo društvo utemeljeno in potrjeno, začela bi se organizacija. V vsacem selu, v vsacem mestu, povsod, kjer bivajo Slovenci, nastavil bi se vsaj eden zastopnik, kjer treba tudi po več, kakor velevalo dotične razmere. Tem zastopnikom bila bi naloga, da vsacega zavednega Slovenca pritegnejo v društveni delokrog, in da, ko bi tudi drugega ne storil, vsaj jeden goldinar na leto uplača v društveno blagajnico. Toliko si more utrgati in utrpiti vsak inteligenten narodnjak in recimo; da društvu pridobimo le polovico, ali le desetino članov družba sv. Mohora, bi bil letni dohodek vender le izdatna vsota, s katero bi se lahko izdavale potrebne knjige podpirali koroški in primorski dijaki, s katero bi se pa lahko kaj storilo tudi za ljudske šole, kjer so najbolj potrebne.

Skraini čas je, da se zdramimo iz fatalističnega dremanja, v katero smo se zadnji čas zazibali, da primemo resnobno delovanje, kajti gotovo je, da s tem ničesar ne dosežemo, ako dosledno le roke križem držimo, temveč da je jedino praktično in zveličavno že tolikrat poudarjano gaslo: Pomagaj si sam in pomore ti Bog!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 11. novembra.

Snide se neki **konferenca cislitavskih škofov**, da se posvetuje o osnovi katoliškega vseučilišča v Solnogradu, zlasti, kako bi se dobila denarna sredstva za to.

Na predlog **ogerskega** ministra za uk in bogočastje je cesar podaljšal funkciječasne nadzorstvene in kontrolne komisije za verski in naučni fond na 2 leti od novembra naprej in podaljšal za tako dolgo mandate predsednika, referenta in članov dotične komisije.

Vnanje države.

Ruska policija je neki v Petrogradu zopet zasledila neko tajno tiskarno. Več oseb bilo je v sled tega dejanja v zapor. Nihilizem tedaj še vedno klije v Rusiji, vsem strogim vladnim naredbam se ni posrečilo zadušiti ga.

Urugvajski in argentinski konzul v Genovi nesta hotela poveriti papirjev ladijam, ki odrinejo proti njih deželam, zaradi kolere. Tudi na zahtevanje **italijanskega** ministra vnanjih zadev nečeta dati dovoljenja italijanskim ladijam za uhod v urugvajske in argentinske luke. Oficijozni listi so zaradi tega silno razdraženi in prete že tema dvema državam z vojno.

Volitve volilnih mož tretje volilne skupine za **rumunsko** zbornico izpale so vladi ugodno. Udeležitev bila je jako majhna.

Zakon o invalidnem in starostnem zavarovanju v tem zasedanju **nemškega** državnega zbora še ne pride na vrsto, kajti poprej se hoče doseči sporazumljene mej zveznimi vladami v načelih. Zakon, da se raztegne zavarovanje proti nezgodam tudi na kmetijske in gozdarske delavce je že državnemu совету predložen v posvetovanje. — „Shles. Zeitung“ je izvedela, da se bode vnanji urad razdelil v tri oddelke namesto v dva, kakor je bil dosedaj. Določanja načelnika dr. Busch in dr. Boganowski hočeta neki umakniti se v privatno življenje, tako bode troje visokih mest izpraznjenih. — Pri ožjih volitvah so socijalni demokrati že toliko pridobili, da bodo mogli staviti v državnem zboru predloge, kajti izvoljenih jih je že 15. Svobodomiselná stranka je tudi pri ožjih volitvah dosegla nekatere uspehe, tako je v Šleziji podlegel minister pl. Puttkamer kandidatu te stranke.

Danes začne **belgijska** zbornica zopet zborovati. To zasedanje se bode otvorilo brez prestolnega govora, in to zaradi tega, ker vlada ne more ustreči niti konservativcem niti liberalcem. Dekret na provincijalne guvernerje, kako izvajati nov šolski zakon, ni zadovoljil nobene stranke. Ta dekret določuje, da mora vsaka občina vzdrževati po jedno občinsko šolo, ako ni izrečno oproščena te dolžnosti od vlade. To se pa zgodi samo tedaj, če je dokazano, da občina ne more vzdrževati šole. Učitelji na vseh šolah morejo biti belgijski državljani. Kjer so razen občinskih šol tudi druge šole, morajo učitelji teh šol zadostovati ravno tem pogojem, kakor učitelji na občinskih šolah, sicer jim sme država odtegniti vsako podporo. Ta dekret ni zadovoljil konservativcev, ki bi bili radi, da bi vlada nič ne ovirala opuščanja občinskih šol in se ne utikala v druge to je duhovske šole, liberalcev pa zato ne, ker ne prepoveduje duhovskih šol. Tako tedaj vlada nema prav za prav nobene stranke v zbornici, in ni verjetno, da bi se mogla dolgo vzdrževati.

Turčija se bode najbrž udala silnemu diplomatičnemu pritisku, in sporazumela se z baronom Hirschem zaradi grajenja orientalskih železnic. Res bi bil čas da Turčija stori tudi svojo dolžnost v tej zadevi.

Odposlanci **afriške** konference snidejo se že danes v Berlinu. To bode precejšen zbor, kajti vsaka država bode poslala razun diplomatičnega odposlanca še več znanostnih avtoritet, slavnih zemljepiscev in narodnih ekonomov. Rusijo bode zastopal knez Orlov, kateremu se je zdravje zboljšalo. Konferenca bode pretresovala vse pogodbe, s katerimi je Association Africaine dobila ozemlja ob Congu.

Kakor novejša poročila javljajo, nadeja se francoska vlada, da bode **francosko-kitajski** spor kmalu poravnán. V Pekingu so neki oni elementi, ki so za mir, dobili prevago. Taka poročila so se že večkrat razglasila, a do sedaj še nikdar ne potrdila.

Izvolitev Clevelanda predsednikom **severno-ameriških** zedinjenih držav ne bode prouzročilo velikih sprememb. Demokratična večina v zbornici je premajhna, da bi mogla prodreti s kakimi radikalnimi spremembami, v senatu pa ima republikanska stranka še odločno večino. Največja zboljšanja je pričakovati pri uradništvu. — Kakor se angleškim listom poroča, je Clevelandova volitev že prvi dan bila odločena. To so pa prikrivali republikanski listi, kajti republikanci so se nadjali da se še najde kako sredstvo kakor 1876 leta in pridobi za Blaina večina. Razburjenost v Novem Jorku bila je veličanska. Sedaj se je pa že polegla, kajti Cleveland je celo pri nasprotni stranki spoštovan.

Dopisi.

Iz Zagreba 9. nov. [Izv. dop.] (Strossmayerjeva slavnost.) (Dalje.) Po bakladi bila je soareja pri g. baronu Vraničani. Njegova še le lansko leto v renaissance-slogu dozidana prekrasna palača je na Zrinjskem trgu blizu akademije. Pokojni K. baron Vraničany jeden najskrenjših hrvatskih rodoljubov, zapustivši svojim trem sinovom veliko premoženje (pravijo, da 5 do 6 milj. gld.) naročil jim je, da si mora vsaki zidati v Zagrebu jedno palačo in tam večji del leta bivati. Po tem naročilu sezidala sta si stareja sina že palači na Zrinjskem trgu. Najstareji sin povabil je starega bišnega prijatelja Strossmayerja, naj se blagovoli pri njem nastaniti. V gostoljubni hiši barona Vraničanja so se torej na njegovo prijazno vabilo zbirali odlični gostje iz Zagreba in drugih krajev. Bilo jih je nad pedeset pri souperji, ki se je ob 10. uri pričel. Kmalu so se oglašali govorniki in napitnica sledila je za napitnico.

G. Derenčin je kot stoloravnatelj napival Strossmayerju, potem Vraničanijevi obitelji in gostom, zlasti Slovincem, za katere sta se dostojno zahvalila dr. Zarnik in dr. Vošnjak, poudarjaje staro nerazrušljivo bratsko zvezo mej Hrvati in Slovenci. Dr. Vošnjak se je spominjal časov turških vojsk, ko so Hrvati in Slovenci se skupno bojevali, kot predstražniki evropske civilizacije proti turškemu nasilstvu. S tem so omogočili zapadnim narodom, germanskim in romanskim razvijati se v kulturi in vednostih. Obžaloval je, da l. 1848 ni obveljal predlog, da bi se hrvatski jezik bil upeljal na slovenskih šolah. Toda razlika v obeh jezikih postajala je tekom let vedno neznatnejša in kdor zna dobro slovenski, razume tudi hrvatski in naopak. Želeti bi le še bilo, da bi na hrvatskem vseučilišči izšolani dijaci in doktorji bili ravnopravni z onimi na tostranitavskih univerzah. Potem bi naši Slovenci gotovo mnogobrojno pohajali na jugoslovanske vseučilišče v Zagrebu.

Govorili so še Kukuljević, Barčić iz Reke, Folnegović, prof. Vojnović, poslednja dva sta posebno naglašala slogu mej vsemi hrvatskimi strankami, čemur so vsi navzočni radostno pritrdjevali. Še le pozno v noči so se ločili gostje iz preprijaznega doma, kjer so bili pogosteni z uprav knežjo gostoljubnostjo. Le prevzvišeni gost se ni dotaknil obilnih izbornih jedil in pijač, ampak po svoji navadi zaužil le malo juhe in par mehko kuhanih jajc.

V nedeljo bila je v jutro sv. maša na spomin nesrečnega 9. novembra 1880. l., ko je potres toli škode učinil Zagrebškemu mestu. Ob 10. uri pa se je začel zbirati narod na Zrinjskem trgu pred akademijo. Prekrasno akademijsko poslopje stoji na južni strani Zrinjskega trga, je dve nadstropji visoko in ima štiri fronte. Dvorišče v sredi poslopja je prava dvorana, sezajoča skozi obe nadstropji, pokrita s steklom. To dvorišče bilo je danes prestvarjeno v krasno sejno dvorano. V sredi stala je velika zelena miza, na okolo pa fôtelji za akademike. Sedež protektorja bil je nad drugimi nekoliko vzvišen.

Galerija v prvem nadstropju bila je odločena krasnemu spolu, na galeriji v drugem nadstropju stala so društva z zastavami, v dvorani pa so se zbrali odličnejši gostje. Škofje: Pavlešić, dr. Jurij Posilović, E. Hranilović. Sekcijska načelnika: Danijel Stanković in Ivan Vončina; tajni svetnik Ivan Mažuranič, grof Jurij Jelačić, kamornik Julij pl. Jelačić, baron L. Ožegović, baron Louis in Dragan Vraničany. Rector magnificus dr. Juraj Pilar, s profesorji podžupan Crnadak z mestnimi odborniki, predsednik trgovske zbornice J. Grahor, kanoniki, deputacija Ljubljanskega mesta, deputacija iz Siska in iz drugih mest v Hrvatskeji itd.

Bele oblečene gospice, cvet krasotic Zagrebških, stale so ob obeh straneh uroda. Ko dojde Strossmayer, izroči mu gospica pl. Vojnovičeva krasen bouquet s primernim nagovorom, za kar se je Strossmayer ginjen zahvalil. Potem zapelo je pevsko društvo „Kolo“ za ta dan nalašč zloženi Zajčevi koral tako mogočno in izvrstno, da je bil utis zares silen.

Škof Strossmayer v škofovskem ornatu potem blagoslovi poslopje v staroslovanskem jeziku. Po blagoslovljenji nagovori predsednik jugoslovanske akademije Rački slavljence in v daljšem govoru slika njegove nepozabljive zasluge kot ustanovitelja akademije in vseučilišča. Odgovoril je na to Strossmayer, a ne v kratkih besedah, temveč v poldrugo uro trajajočem govoru, katerega je zbrano občinstvo poslušalo z največjim zanimanjem, mnogo in mnogokrat s slava- in živokliči pritrdivši prelepim besedam slavnega pokrovitelja akademije, zares občudovati moram izredno duševno krepost moža, kateri da si že 70 let star, z mladeniškim ognjem kliče svoj narod na delo za najvišje ideale, in kateri si je ohranil toliko telesne moči, da ni za trenotek ni kazal kake utrujenosti ali pojemanja v čistem glasu. (Iz obeh govorov hočemo priobčiti najimenitnejše stavke. Uredn.)

Strossmayer je po govoru sam rekel, da je to bila, tako rekoč, poslednja njegova beseda, njegova oporoka ljubljenu narodu hrvatskemu. Naj se globoko utisne v srce vsemu narodu, posebno njegov izrek, da le tisti narod bode proslavljen in mogoben, kateri ohrani in se žrtvuje za svoje najvišje ideale, za narodnost in vero. Neskončni slava in živio-klici so odmevali po dvorani, ko je Strossmayer končal svoj zgodovinsko-imeniten govor.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Novi škof Ljubljanski), gospod dr. Jakob Missia bil je v Rimu v konsistoriji po papeži že prekonizovan in pride, kakor čujemo, v 27. dan t. m. v Ljubljano.

— (Slike) za notranje prostore deželnega muzeja „Rudolfinum“, vsega vkupe 12 slik, imajo se izgotoviti v kratkem. Po vsej pravici smemo se nadejati, da deželni odbor in hranilnica kranjska tega dela ne bosta oddala kalcemu tujemu umetelniku, kakor za šeststoletnico g. Bakaloviču, katerega proizvode bi bili za tretjino ceneje in ravno tako dobro dobili doma. Kakor čujemo, je naš domači slikar g. J. Wolf stavil jako ceno in ugodno ponudbo, torej menimo, da če so se marmorni kipi vrhu fasade morali naročiti na Dunaji, naj bi vsaj notranje prostore določilo domačega mojstra delo.

— (Originalna, a utemeljena prošnja.) Neki, v Trstu pri južnej železnici nameščeni, uradnik slovenske narodnosti je pred nekoliko dnevi poslal našemu cesarju prošnjo, v kateri prosi vladarja, naj se prositelj premesti iz Trsta v Ljubljano. Prošnja je utemeljena s tem, da v Trstu ni slovenskih izobraževalnih zavodov in šol, kjer bi se prositeljevi otroci povoljno odgojevali, in ker se otroci po laških šolah izrežajo v „irredentovce“. Cesarska kabinetna pisarna je to prošnjo poslala Tržaškemu namestništvu, slednje pa jo je predložilo generalnemu vodstvu južne železnice.

— (Poročil) se je danes magistratni tajnik g. Matija Zamida, ki je pred kratkim politični izpit napravil z izvrstnim vspehom, z gospico Marijo Rozinovo iz Rudolfovega.

— (Umrli) je v 8. dan t. m. g. Fran Juvanič, vitez Fran Josipovega reda, konsistorijalni svetnik in dekan pri Novi cerkvi na Štajerskem. Pokojnik poročil se je v 9. dan septembra 1802 v Konjicah in bil skoro 60 let duhovnik. Pogreb bil je preteklo nedeljo. Lahka mu zemljica!

— (Osnovni odbor „Slovenskega pevskega društva v Ptuiju“) nas prosi objaviti, da še neso v vseh krajih nastavljeni poverjeniki temu društvu. Zategadelj prosijo se domoljubi, naj stanujejo kjer koli je, da naznanijo, ako hočejo vsprejeti ta domoljubni posel. Dalje nam navedeni odbor javlja, da je pričetek veselice, vršče se dne 16. t. m. v Mariboru „zur Stadt Wien“, ob 8. uri zvečer. Pri tej veselici deluje mešani in moški zbor iz Ptujja. Pela se bode mej drugim prekrasna pesen Foerster-jeva „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesnj“ s spremljevanjem vojaške godbe. Ta pesen pela se je do zdaj jedino le v slovenskeji metropoli.

— (Za železnico Trst-Herpelje) se bode v proračun prihodnjega leta stavilo 1.500.000 gl.

— (Za lovce.) Gosp. Ignacij Valentinčič iz Ljubljane ustrelil je včeraj v svojem lovu v občini Šentjurskeji pod Ljubljano, blizu vasi Bičje, veliko divjo mačko. To je sedaj v malo dneh drugi slučaj, po katerem sodeč bi mislili, da te vrste živali še neso tako izredno redke, ali pa da se je slučajno par mačjih rodbin zaplodilo semkaj.

— (Tehtna zaušnica.) Dne 2. t. m. dal je neki hlapec čevljarju A. P. iz Kurje vasi, ker mu ni čevljev po volji naredil, tako tehtno zaušnico, da je izgubil ves sluh in še včeraj ni nič slišal.

— (Tatvine.) Delavcu Fran Žitnik-u je pri skladiščih na južnem kolodvoru ukradl suknjo vredno 7 gld. delavec Franc Novak z Jesče, potem pa zbežal iz Ljubljane. — Nekemu topničarskemu častniku ukradl je neznan lopov iz njegovega stanovanja na Starem trgu dva para čevljev, štiflete, bele hlače, vse vkup vredno 35 gld., nekemu finančnemu uradniku, ki poleg častnika stanuje, pa par čevljev v vrednosti 5 gld.

— (C. kr. kmetijska družba kranjska) bode 20. t. m. dopoldne ob 9. uri v Lescah na prodaj postavila tri plemenske bike in dve telici belanskega plemena. Prodaja se bode vršila po javnej dražbi, katere se smejo udeležiti le domači živinorejci. Kdor bi na dražbi jedno ali drugo teh goved kupil, mora skupilo takoj odšteti ter se pismeno zavezati, da kupljeno žival vsaj dve leti za pleme v deželi obdrži.

— (Iz Krškega) se nam piše: Ker je imelo posvetovanje o ustanovitvi posojilnice že nekaj uspeha, zato bode v nedeljo 16. t. m. v Leskovci še drugo posvetovanje. Kedar se bode z zadostnim poučevanjem doseglo potrebno prepričanje pri ljudstvu za te zavode, sklical se bode ustanovni zbor, morebiti še v tem mesecu. V ta namen pa je treba, da se moške oglašajo zlasti tisti, kateri nameravajo sodelovati pri sestavljenji pravil. Take začasne oglasnice za ustop v društvo sprejemata za sedaj gg.: J. Lapajne, šol. nadzornik in J. Knavs, m. vikar v Krškem.

— (Za državno poslopje v Trstu,) v katerim se bode nastanilo pomorsko oblastvo, poštno in brzojavno vodstvo, se bodo stroški v petih letnih obdobjih stavili v budget. Po proračunu bi se poslopji, v katerih je sedaj pošta, prodali za 300.000 gld.

— (Z Dunaja se piše 8. t. m.) Po določilih ustave državnega zastopstva spada zakonodajstvo uredbe in preosnove sodnijskih in upravnih oblastnij v delokrog državnega zbora. Z zakonom z dne 19. maja 1868 so se tudi politične oblastnije podvrgele tem določilom. Kakor se tukaj zdaj govori, si je štedilna komisija izbrala finančno upravo za preosnovno polje, katerega predelovanje bi državi veliko troškov prištedilo. Tako na pr. se bodo finančna vodstva v Ljubljani, Celovci in v Solnogradu razpustila in mesto njih ustanovila okrajna finančna vodstva, podložna deželnim finančnim vodstvom v Trstu, Gradci in Inomostu. Pa tudi v obseg in delokrogu se bo veliko spremenilo, ker hote napraviti iz manjših upravnih okrajev večje. Tu je gotovo vprašanje umestno, neso li finančna deželna in finančna vodstva tudi upravna oblastva in ako so, zakaj se pravice teh oblastev po zakonu ne uredi. Zakaj je delovanje finančnih uradnikov zavisno jedino le od dotičnega ministra? Človek bi mislil, da je vender nadzorstvo pobiranja davkov upravna stvar v besede pravem pomenu. Nadalje je izdelala štedilna komisija jako obširen sestavek (operat) za odstranitev penzije državnih uradnikov in za ustanovo penzijskega zaklada, ki se bo napravljaj iz uradniških doneskov, interkalarov in družih pristojbin (taks).

— (Werland de Graz. Zgodovinsko-rodoslovna razprava) zove se 71 strani ob-

sežna knjiga, katero je spisal in založil veteran pisatelj slovenskih velezaslužni gospod Davorin Terstenjak. Gosp. pisatelj pravi v predgovoru: „Kdor je naslov te knjižice bral, mislil si menda bode, da ne sodrzuje druga nego suhoparno rodoslovje kneževske rodbine Windisch-Graetzov; pa če jo pazljivo prebira, bode v njej našel lep komad koroško-štajerske zgodovine starega in srednjega veka“. In tako je tudi v istini. S posebno skrbljivostjo in marljivostjo nabranega je v tej knjižici prav veliko zgodovinskega zanimljivega blaga, s katerim je učeni pisatelj popolnem dosegel svoj smoter: „za vselej rešiti in dokazati, da prvi znani praded Werland de Graz ni bil Weimarovec, pa tudi ne ednoisti z Werigandom bratom Starchanda, markgrofa savinskega, ali pa kakor prof. Tangl tudi, grof plaienski, marveč domač koroški deželen plemič nižje vrste, čijega nasledniki so dospeli do kneževske časti“. Knjižici je pridejano rodoslovje gospodov s Slovenjega gradca, I. in II. rodno kazalo in kronološki pregled državnih, deželnih in teritorijalnih oblastnikov, alodijalnih in fevdalnih gospodarjev provincije Windischgraz od leta 1058—1551. Na to v tiskarni družbe sv. Mohorja prav lično tiskano knjižico opozarjamo zgodovinarje strokovnjake, isto tako pa jo toplo priporočamo vsacemu razumniku, ki se zanima za našo zgodovino, osobito pa za zgodovino štajersko-koroško. Knjižica se dobiva v knjigotržnici gg. Ig. pl. Kleinmayera in F. Bamberga v Ljubljani po štacunski ceni 50 kr.

— („Slovenija“ na Dunaji) napravi 12. t. m. redno sejo. Program: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Odborov predlog gledé Preširnovi slavnosti. 4. Volitev treh revizorjev. 5. Slučajnosti. — Gostje dobro došli! K udeležbi vabi uljudno odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 11. novembra. V večernej seji rešil je budgetni odsek avstrijske delegacije ekstraordinarij za vojsko brez premembe.

Pariz 11. novembra. Od včeraj o polnoči do 11. ure po noči je vsega vkupe 152 ljudi za kolero zbolelo, 50 pa za kolero umrlo.

Razne vesti.

* (Umrli) je te dni v Parizu v 94. letu svoje dobe baron Hekkeren, to je isti, ki je v dvoboju ubil pesnika A. Puškina in v Rusiji živel pod imenom Dante.

* (92.000 funtov zlata) je dobila letos Rusija v Sibiriji. To zlato bode prihodnje dni prepeljali v Petrograd in izročili državnemu oskrbnistvu, da bo iz njega izkovalo denar. Iz vseh 92.000 funtov hote kovati 25 milijonov rubljev v zlatu. Vrhu tega pa bo ruska vlada prihodnje leto še skovala 500.000 rubljev v srebru, 100.000 rubljev v bakru in 165.000 svetinj in kolanj.

* (Župan — župnika morilec.) V vasi Sant Andrea del Pizzone v Napolitanskem se je izvršil 2. t. m. zjutraj grozen zločin. Vaski župnik koraka zjutraj v cerkev, kar ga na javnej cesti zadene strel v hrbet. Ko se obrne, ga zadene drugi strel v prsi in župnik se mrtev zgrudi na tla. Morilec je župan te vasi in unuk župnikov. Urok umora je še bolj tragičen in dolgotrajen prepri radi neke ljubezni. Sodnija je zločinca že prišla in zaprla.

* (Velika zapuščina.) Nedavno v Petrogradu umrli 70letni baron Aleksander Stieglitz nekdanj načelnik prve in najslavnije ruske bankine hiše zapustil je 145 milijonov rubljev — a nič otrok. Njegova pohčerjenka je že nekaj let omožena z ruskim državnim svetnikom Polovcov-om.

* (Poroka v odsotnosti.) 30. m. m. je bila v Bielitzu v tamošnji katoliški cerkvi Hermina Alfons poročena in absentia (t. j. v odsotnosti svojega ženina) z vitezom Karolom Veselijem uradnikom v zasadenih deželah. Nenavzočnega ženine je zastopal in nadomestoval dr. Zoll. Ta izredno redek prizor je privabil mnogo radovednega občinstva v cerkev.

* (Poseben most.) Načrt za nov most pod Londonom Bridge, ki bo premostil reko Temse mej Irongate Stairs in Horselydown, je dovršen. Most, katerega bo izdelala „City“ v Londonu, bode stal 750.000 funtov šterlingov in bo 880 čevljev dolg, 50 čev. širok in 29 čev. visok. Novi most, namenjen pešcem in vozovom, se bo tako visoko dvigal nad reko, da bodo pod njim lahko pluli navedni parniki in vse manjše ladje. Da bodo pa tudi največji morski parniki in velike barke pod mostom lahko vozile, bosta na sredi mostu, 200 čevljev narazen narejena dva stolpa, v katerih bosta hidravlična stroja most na obeh straneh v toliko visoko privzdignila, da bo spodaj po reki lahko plul tudi največji morski parnik. Mej tem časom, se ve, bo voznja na mostu morala prenehati, a pešci bodo lahko nadaljevali svoj pot. Vrhu stolpov namreč bo

narejen drug manjši most, na katerega se bodo ljudje na vozilnih stolah v stolpih gori in doli vozili.

(Lahinje — velike prijateljice filologiji.) V Milanu je minuli teden hči nedavno umrlega laškega državnika Kvintina Selle, ki je bil večkrat na Laškem finančni minister, gospica Eva Kvintina Sella napravila profesorski izpit za gimnazije z izvrstnim uspehom. Mlada deklica bo zdaj proslila za profesuro na kakem laškem liceji. Izpitana kandidatinja Eva je vrla sovrstnica profesorici na ženskem liceji „Fua Fusinate“, gosp. Juliji Cavallari v Rimu, o katere imenovanji smo zadnjič poročali.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Moškina v mm.
10. nov.	7. zjutraj	746.29 mm.	+ 4.4°C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	746.25 mm.	+ 6.3°C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	746.85 mm.	+ 6.2°C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura + 5.6°, za 0.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 11. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 20 kr.
Srebrna renta	82 „ 45 „
Zlata renta	103 „ 85 „
5% marcna renta	96 „ 40 „
Akcije narodne banke	870 „ — „

Kreditne akcije	293 gld. — kr.
London	122 „ 65 „
Srebro	— „ 71 1/2 „
Napol.	5 „ 78 „
C. kr. cekini	59 „ 95 „
Nemške marke	250 gld. 125 „ 25 „
4% državne srečke iz l. 1854	100 gld. 173 „ 50 „
Državne srečke iz l. 1864	103 „ 70 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	122 „ 10 „
Ogrska zlata renta 6%	93 „ 60 „
„ papirna renta 5%	89 „ 20 „
5% štajerske zemljišče od rez. oblig.	104 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 115 „ 70 „
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „ 50 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	109 „ 10 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 25 „
Kreditne srečke	100 gld. 178 „ 25 „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „ 25 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 105 „ — „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	212 „ 70 „

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljujoč se uljudno p. n. občinstvu za obilno dosedanje naročanje, priporočam podpisani svojo bogato zalogo modnega

blaga za moške obleke

za zimsko sezono

po najnižjih cenah z zagotovilom elegantnega in solidnega izdelovanja. (725—2)

S spoštovanjem

F. CASERMANN,

Gledališke ulice št. 6.

Pijanstvo v vseh stadijih ozdravi po desetletni praktični rešitvi in vestno, tudi ne da bi dotični prej vedel, z jamstvom **TH. KONETZKY**, Berlin, Brunnenstrasse 53, izumitelj radikalnega zdravljenja in specialist za trpeče za pijanstvom. Uradno poverjena zahvalna pisma, ki potrjujejo upliv tega nedosegljivega sredstva nasproti sredstvom raznih ponarejalcev, zastoj.

Adrijatski Akvarij.

(731)

Takoj prežene vse merčese.
— Za uspeh se jamči. —

BLATTOLYTH,

jedino sredstvo, s katerim se preženo šurki, prešički, broščji, mravlje itd., do sedaj nepresegljivega upliva. 1 pušica 50 kr., pat. razprševalec 50 kr.

NECROLIN, zoper stenice, bolhe in mole. 1 steklenica 50 kr. — **MUROLYTH**, sredstvo za zatiranje podgan in miši. Ni strup in umori samo podgane in miši. 1 pušica 50 kr. V količinah pod 1 gld. se ne razpošilja. Dobiva se skoro v vseh lekarnah in prodajalnicah.

Glavna zaloga za razpošiljanje: (714—1)

E. SOXHLET v Retz-u (Spodnja Avstrija).

Vinski mošt

Ptujski, jako sladek	od gld. 12 do gld. 16.
1883. leta Balatinsko vino (Plattenseewein)	„ 11.
1880.	„ 15.
1868. „ Rizec in Jeruzalemec	„ 60.
1883. „ prava silivka	„ 39.
1883. „ pravi tropinec	„ 30.
Pravi vinski kis	„ 12.

Cene veljajo za hektoliter.

Dobiva se pri (637—10)

IOSIPU KRAVAGNI v Ptui na Štajerskem.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Bracada“, 3200 ton, okoli 12. novembra.

„Surrey“, 4200 „ „ 30. „

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na (697—8)

J. TERKULE,

generalnega pasaznega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglajen**, generalnega agenta v Trstu.

Brez te varstvene znamke, postavno zavarovane, ima se to zdravilo po dr. Maliči smatrati kot ponarejeno.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliči

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živih, oteklino, otrple ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet“ zoper trganje po dr. Maliči z zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.; pravega prodaja samo

lekarna „pri samorogu“ **JUL. pl. TRNKOCZY**-ja na Mestnem trgu št. 4 v Ljubljani.

Zahvala.

Gospodu **JUL. pl. TRNKOCZY**-ju, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinske bolezni na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in že več dni niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet za 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res, imel je čudovit uspeh, da so se po kratki rabi tega zdravila oprostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednaki bolezni priporočam. — Vaše blagorodnosti pa izrekam najprisrčnejšo zahvalo, z vsem spoštovanjem udani

Fran Jug,

(702—2) posestnik v Šmarji p. Celji.

Naročila z dežele izvrše se takoj v lekarni „pri samorogu“

JUL. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu v Ljubljani.

Tuči:
dne 10. novembra.
Pri **Stonau**: Globotschnig iz Linca. — Pollak iz Trsta. — Globotschnig iz Zagreba. — Schwarz iz Dunaja. — Cleva, Bassolli iz Pulje. — Bian z Dunaja. — Bortsch iz Budimpešte. — Pogacnik iz Čerince.
Pri **Maliči**: Weinberger z Dunaja. — Bartel iz Kočevja. — Holiba iz Českega. — Gringer z Dunaja. — Basso iz Trsta. — Loss, Schreber, Art z Dunaja.
Pri **avstrijskem cesarju**: Knaflitz iz Rudolfsvega.

Umri so v Ljubljani:
7. novembra: Jarnej Žitko, železniški čuvaj, 80 let, Dolge ulice št. 5, za oslabiljenjem.
8. novembra: Peter Fermann, čevljarjev sin, 4 mes., Sv. Petra cesta št. 16, za božastjo.
11. novembra: Marija Šturm, krojačeva hči, 16 mes., Sv. Florijana ulice št. 14.
V deželni bolnici:
7. novembra: Janez Švarc, kuhničarski pomočnik, 28 let, za plućnico. — Marija Verhovsek, gospija, 64 let za rakom.
9. novembra: Andrej Mihelič, delavec, 42 let, za jetiko.

Kupite s timo
priporoča po najnižji ceni
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Vaše blagorodje!
Dolgo časa sem bolehal na kataru v želodci in hudej mrzlici in sem vkljub zdravniški pomoči tako oslabil, da skoraj nesem mogel hoditi. In tu sem se odločil preskrbeti si vkljub mojemu nezaupanju proti tako imenovanim hvalisanim univerzalnim zdravilom dr. Rosov zdravilni balzam, katerega rabim po predpisu. Čez osem dni dobil sem zopet okus do jedi, in ko sem porabil 4 velike steklenice, bil sem popolnem zdrav. Vsi ljudje, ki me poznajo, čudijo se, da tako dobro izgledam, in jaz smatram za svojo dolžnost, izreči najtoplejšo zahvalo za Vaše izvrstno zdravilo in je vsem trpečim na takih boleznih najtoplejšo priporočam. Jaz tudi nimam nič proti temu, da te vrstice objavo porabite, vendar brez mojega imena. Ker hočem Rosov balzam vedno imeti pri sebi, prosim, pošljite mi ga 16 steklenic proti poštnemu povzetju. Z veselo spoštovanjem
J. W., c. kr. nadporočnik 8. poljskega topničarskega polka v Sibiriji.

Hitra in gotova pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.
Vzdržanje zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše **domače sredstvo**, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetosti, bljemanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenosti želodca z jedmi, zaslinjenju, krvnem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v čreveh, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja eso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvršnega upliva je zdaj gotovo in priznано **„judsko domače sredstvo“** postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frank-rane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno **dr. Rosov zdravilni balzam** iz lekarn B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno **dr. Rosovega zdravilnega balzama**.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca **B. Fragnerja**, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: **G. Piccoli**, lekar; **Vlj. Mayr**, lekar; **Eras. Birschitz**, lekar; **Jos. Svoboda**, lekar; **J. pl. Trnkoczy**, lekar. V Postojini: **Fr. Baccarolich**, lekar. V Kranji: **K. Šavnik**, lekar. V Novem Mestu: **Dom. Rizzoli**, lekar. V Kamniku: **Jos. Močnik**, lekar. V Gorici: **G. Christofolletti**, lekar; **A. de Gironeoli**, lekar; **R. Kürner**, lekar; **G. B. Pontoni**, lekar. V Ogledju: **Della Damaso**, lekar. V Trstu: **Ed. de Leitenburg**, lekar; **G. Prendini**, lekar; **G. B. Foraboschi**, lekar; **Jak. Serravallo**, lekar; **Anton Suttina**, lekar; **Karol Zanetti**, lekar. V Zagrebu: **C. Araxim**, lekar.

Vse lekarnе in večje trgovine z materialnim blagom v Avstro-Ogrske imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo
zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnemajo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanju, pri zlezah, oeklinah, pri izmaščeni, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične oteklino in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spalne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razkopanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po pikih mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprte bule in oteklino se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vsi gnojci na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilepiti.

V škaticah po 25 in 35 kr.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 steklenica 1 gld. av. velj.

(158—12)